

RAAD VOOR GESCHILLEN
van de
Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

X

en:

Y

1. PROCEDURE

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende.

- 2.1 Verzoeker is registeraccountant en heeft een eigen accountantskantoor, waarvan hij directeur en enig aandeelhouder is. In dit bedrijf is ook de dochter van verzoeker werkzaam (hierna: de dochter). Inmiddels volgt de dochter een opleiding tot accountant (Accountancy-MKB AA). Als onderdeel van deze opleiding diende de dochter ook werkzaamheden te verrichten op het vlak van de assurance. Dergelijke werkzaamheden verricht het bedrijf van verzoeker niet. De dochter diende deze ervaring dan ook elders op te doen.
- 2.2 In 2024 hebben verzoeker en verweerster mondeling een overeenkomst gesloten. Partijen spraken daarin af dat de dochter ten behoeve van haar opleiding werkzaamheden zou verrichten in het bedrijf van verweerster. Tussen partijen is niet in geschil dat verweerster de

werkzaamheden van de dochter in ieder geval aanvankelijk op basis van een uurtarief van € 45,- aan het bedrijf van verzoeker zou vergoeden. Volgens verzoeker zag dit tarief slechts op de eerste in rekening te brengen 50 uur. Dit aantal uur had volgens verzoeker betrekking op de voor de opleiding verplichte aantal uren. Voor de uren die de dochter daarna zou maken, moet volgens verzoeker een ander – hoger – tarief gelden. Volgens verweerster hebben partijen geen maximum aantal uur afgesproken.

- 2.3 Partijen hebben op zitting verklaard dat de dochter in enkele maanden ongeveer 300 uren voor verweerster heeft gewerkt. Verweerster heeft deze werkzaamheden aanvankelijk volgens de genoemde afspraken aan verzoeker vergoed.
- 2.4 In of omstreeks april 2024 heeft verzoeker aan verweerster laten weten dat hij het tarief voor de werkzaamheden van de dochter te laag vond. Hij achtte een tarief van € 90,- passend. Partijen zijn hierover in gesprek gegaan. Zij spraken af dat verweerster een voorstel zou doen voor ophoging van het uurtarief van de dochter. Op 3 mei 2024 heeft verweerster aangeboden het tarief van € 45,- met vijf euro – naar € 50,— te verhogen. Verzoeker vond dit geen redelijk voorstel en op 10 mei 2024 heeft verzoeker het tegenvoorstel gedaan om een tarief van € 70,- te gaan hanteren voor in ieder geval de uren die de dochter reeds in april 2024 had gemaakt, en dat verweerster daarnaast de reiskosten van de dochter zou vergoeden. Verweerster heeft dit aanbod op 14 mei 2024 afgewezen met vermelding dat het aanbod van ophoging tot € 50,- wel bleef staan.
- 2.5 Op 5 juni 2024 heeft verzoeker verweerster voor de uren van de dochter in april 2024 een bedrag van € 7.895,- inclusief BTW in rekening gebracht. Dit bedrag is gebaseerd op 67,5 uren werk tegen een tarief van € 90,- (ex BTW) en tevens € 450,- (ex BTW) ter vergoeding van reiskosten. Verweerster heeft deze factuur op 10 juni 2024 betwist met vermelding dat reiskosten niet worden vergoed en verzoeker op de factuur een te hoog uurtarief hanteerde.
- 2.6 Verzoeker heeft nadien een incassobureau ingeschakeld. Bij e-mail van 16 augustus 2025 heeft verweerster in een bericht aan het incassobureau de betwisting van de factuur herhaald. Tevens heeft verweerster vermeld inmiddels de factuur te hebben voldaan voor zover deze “conform de gemaakte afspraken” was. Er is bij deze betaling een uurtarief gehanteerd van € 50,-. Ter zitting heeft verweerster verklaard het eerder overeengekomen tarief van € 45,- uit coulance met € 5,- te hebben verhoogd. Zij achtte dit fair, nu zij tijdens de gestaakte onderhandelingen al had laten weten met deze verhoging akkoord te kunnen gaan.

3. VORDERING

- 3.1 Verzoeker vordert betaling van een bedrag van € 4.727,25. Dit bedrag bestaat uit de

hoofdsom van de factuur van 5 juni 2024 (€ 7.895,25) minus de door verweerster verrichte (deel)betaling van € 4.083,75, vermeerderd met € 145,99 aan rente en € 769,76 aan incassokosten.

- 3.2 Volgens verzoeker gold het overeengekomen tarief van € 45,- slechts voor de eerste 50 uren. Uit het feit dat verweerster € 50,- heeft voldaan in plaats van € 45,- volgt volgens verzoeker dat ook verweerster het tarief van € 45,- niet langer passend achtte. Het moest voor verweerster ook duidelijk zijn dat het tarief van € 45,- alleen gold voor de eerste 50 uur, nu duidelijk was dat de dochter alleen die uren had gemaakt in het kader van haar opleiding en dat alleen die uren tegen een opleidingstarief zouden worden vergoed. Betaling van € 45,- per uur was ook niet langer redelijk. Verzoeker heeft zich hierover laten voorlichten door een organisatie die volgens hem zicht heeft op wat een redelijk tarief is voor de door de dochter verrichte werkzaamheden. Ook verweerster is aangesloten bij deze organisatie. Volgens deze organisatie zou een tarief van € 125,- passend zijn. Hierbij acht verzoeker relevant dat de dochter op zelfstandige wijze werk heeft verricht, ter staving waarvan verzoeker 32 (vertrouwelijke) dossierstukken van verweerster heeft overgelegd. Het bedrijf zag en behandelde de dochter als een volwaardig controlemedewerker, klanten beschouwden haar als de accountant en de dochter had veelvuldig zelfstandig cliëntcontact. Verweerster was volgens verzoeker ook heel tevreden met de dochter. Zo heeft zij (per WhatsApp) aan de dochter laten weten “*heel blij*” te zijn “*dat jij ons op kantoor helpt!*”.

4. VERWEER

- 4.1 Verweerster beroept zich op de oorspronkelijk tussen partijen gemaakte afspraak. Ondanks dat er gesprekken hebben plaatsgevonden over een mogelijke aanpassing van deze afspraak, is het niet tot wijziging van de bestaande afspraak gekomen. Zonder gewijzigde afspraken kan verzoeker niet eenzijdig een gewijzigd tarief in rekening brengen. Het tarief van € 45,- is voorts volgens verweerster niet in strijd met hetgeen regulier in de branche wordt betaald. Geregeld wordt er bij andere bedrijven zelfs in het geheel geen vergoeding voldaan voor werkzaamheden van vergelijkbare accountants in opleiding. Verweerster erkent blij te zijn geweest met de inzet en werkzaamheden van de dochter en dat zij haar graag als collega had behouden, maar dat een tarief van meer dan € 50,- daarvoor gezien zij haar opleiding nog niet heeft afgerond, niet passend was.

5. BEOORDELING

- 5.1 Tussen partijen is niet in geschil dat de aanvankelijke overeenkomst zag op het vergoeden van de werkzaamheden van de dochter door verweerster aan verzoeker tegen een tarief van € 45,- per uur, zonder vergoeding van reiskosten.

- 5.2 Het standpunt van verzoeker komt erop neer dat dit tarief slechts kon zien – en daarmee ook zag – op de eerste 50 uren werk en dat de uren daarna tegen een ander – volgens hem marktconform – tarief moesten worden vergoed. Verzoeker concretiseert dit standpunt echter niet, terwijl verweester gemotiveerd heeft betwist dat het voor haar duidelijk was dat het tarief alleen gold voor de eerste 50 uur. Het ligt in dit geval op de weg van verzoeker te bewijzen dat de afspraak een dergelijk maximum bevatte. Verzoeker is hierin niet geslaagd nu hij de afspraak op geen enkele wijze heeft onderbouwd. De Raad is dan ook van oordeel dat niet vast is komen te staan dat aan het overeengekomen tarief van € 45,- per uur door partijen een maximum aantal uren is gekoppeld.
- 5.3 Ten overvloede merkt de Raad op dat het de Raad tevens onaannemelijk voorkomt dat de afspraak als zodanig zou zijn gemaakt. Bij de start van de poging tot heronderhandeling had de dochter al (veel) meer dan 50 uur tegen € 45,- gewerkt en vergoed gekregen (immers 300 uren minus de 67,5 uren in geschil). In het geval partijen een maximum aantal uren hadden afgesproken, had het op de weg van verzoeker gelegen (veel) eerder aan dit maximum te refereren. Dit is niet gebeurd. De Raad gaat dan ook uit van een in beginsel doorlopende prijsafpraak van € 45,- voor de door de dochter gewerkte uren. Overigens zou ook in geval van een tijdelijke prijsafpraak eerst tussen partijen een nieuw uurtarief moeten zijn overeengekomen voor de periode daarna.
- 5.4 In de periode eind april tot en met begin mei 2024 hebben partijen op initiatief van verzoeker een mogelijke ophoging van het tarief besproken. De Raad stelt vast dat deze gesprekken niet tot overeenstemming hebben geleid. Er is dan ook geen gewijzigde of nieuwe overeenkomst tot stand gekomen voor vergoeding van de gewerkte uren in april. De Raad merkt hierbij op dat de dochter het merendeel van de uren waarover de vergoeding in geschil is, al vóór deze gesprekken had verricht.
- 5.5 Dat verweester het oorspronkelijke tarief van € 45,- op enig moment zelf ook niet meer passend achtte en uiteindelijk € 50,- per uur heeft vergoed doet aan het voorgaande niet af. Deze aanvullende betaling door verweester – al dan niet uit coulance verricht – biedt geen ondersteuning voor het standpunt dat een ander tarief tussen partijen gold. Indien verzoeker meende dat een ander tarief marktconform was, had hij daarover aan de voorkant met verweester afspraken moeten maken. Een tussen partijen geldende regel kan slechts buiten toepassing blijven voor zover dit in de gegeven omstandigheden naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn. Daarvan is geen sprake.

Deze beslissing berust op de artikelen 5, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants:

- wijst het gevorderde af;
- bepaalt dat de procedurekosten ten bedrage van € 225,- ten laste van verzoeker komen, met bepaling dat deze kosten worden verrekend met het reeds door verzoeker betaalde depot.

Aldus gewezen door mr. drs. J.S. Honée, voorzitter, A.J. de Bis Hulleman AA-MKB BA en drs. F.C.J. van Disseldorp RA RB, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.J.F. Vokurka-Viruly, secretaris, en door de voorzitter en de secretaris ondertekend op 2 oktober 2025.

secretaris

voorzitter